

[Peter Christensen]

tere, hvad vi ville vælge, hvis vi skulle vælge mellem arbejdspladser og miljøhensyn. Hvad med fiskeriet, hvad med landbruget? Hensynet til landmændene står over for hensynet til vores grundvand og miljøet i åer og vandløb. Hvad skal vi vælge?

Det bliver en spændende debat, som bringer et meget større perspektiv ind i folketingsdebatten. Derfor ser vi i Socialdemokratiet ingen uenighed mellem Socialdemokratiet og SF i beslutningsforslagets intentioner, og vi er positive, men når det kommer til det konkrete indhold, må alle partier deltage i en konstruktiv drøftelse for at få det bedste resultat for hele vores samfund. Med ministerens og regeringens velvillige hjælp er jeg sikker på at det vil lykkes.

Jens Jørgensen (KF):

Det Konservative Folkeparti har med meget stor interesse læst beslutningsforslag nr. B 69. Vi har på mange områder det samme udgangspunkt, som miljøministeren redegjorde for: en erkendelse af kravet om en voksende miljøbevidsthed. Og ikke bare en erkendelse, men også en forståelse for og en accept af, at det er nødvendigt, at vi åbent drøfter miljøspørgsmål i en lang række sammenhænge.

Når vi alligevel ikke siger ja til beslutningsforslaget på det foreliggende grundlag, er det, fordi vi mener, at en lang række af de tiltag, der er peget på, er sat i gang. Det gælder opfølgningen af Rioaftalerne, og det gælder en række konkrete miljøhandlingsplaner. Vi er nervøse for, at vi i bestræbelserne, som vi jo grundlæggende kan være enige om: at skabe et bedre miljø, samtidig er ved at opbygge et ganske betydeligt administrativt system.

Når der står i bemærkningerne til lovforslaget om strategisk miljøplanlægning, at Miljøministeriet styremæssigt skal ligestilles med Finansministeriet, og vi sammenholder det med bemærkninger senere hen, der groft sagt går på, at alle lovforslag skal filtreres igen i Miljøministeriet, må jeg pege på, at jeg synes, det er mere vigtigt – som ministeren også var lidt inde på – at det enkelte ministerium grundigt tager de miljømæssige aspekter ind i lovgivningen, frem for at man institutionaliserer – ordet er hentet fra den sidste spalte i bemærkningerne – således at man i Miljøministeriet stort set skal have hånds- og halsret over al lovgivning.

Dertil kommer, at man i en form for synliggørelse vil give politikere, interesseorganisationer og offentligheden mulighed for at følge processen, og interesseorganisationerne skal have en formaliseret høringsprocedure. Jeg tror, vi på den måde kan komme meget langt ud i miljømæssige omsvøbsdepartementer. Og det, der for mig er det vigtigste, er, at vi arbejder for en miljøbevidsthed, men at vi gør det på en måde, så vi hele tiden sikrer en form for folkelig forståelse. For der er problemer omkring miljømæssig forståelse og miljømæssig viden, og vi vil meget gerne give tilsagn om at arbejde for at forøge den miljømæssige viden.

Må jeg gøre forslagsstillerne opmærksom på en ganske spændende betænkning, der kom fra Finansministeriet, dateret december 1992, den lå i min boks for en 2-3 dage siden, og den hedder »Erhvervs- og miljømæssige konsekvenser af offentlig regulering«. I denne betænkning peger man flere steder på miljømæssige konsekvenser og påvirkning af menneskers adfærd, velfærd og sundhed osv. Men man peger også på, at der er mange problemer knyttet ikke mindst til det statistiske materiale.

Vi vil gerne arbejde videre med tankerne i beslutningsforslaget, vi vil også tage stikordene op, og vi vil gøre det på en sober facon. Men vi er bange for, at sådan som beslutningsforslaget ligger her, havner vi, tror jeg, i en risiko for, at den folkelige opbakning bag miljøtiltagene ikke følger med, men først og fremmest risikerer vi at havne i en form for overadministration, som jeg vil være yderst betænkelig ved.

Det drejer sig om i miljosager som i alle andre sager at finde en balance. Ordene, holdningerne, grundlaget kan være rigtigt, men jeg synes, at man med dette forslag risikerer at gå for hurtigt frem, og at forslaget er for vidtgående. Vi ønsker ikke en form for overministerium til Miljøministeriet, og det håber jeg ikke miljøministeren misopfatter som en personlig udtalelse i retning af disfavør, for sådan var det ikke ment. Det er rent principielt.

Filt Jensen (V):

Beslutningsforslag nr. B 69 – og SF som forslagsstillere – pålægger regeringen med virkning fra finansåret 1994 at etablere et sammenhængende system for en overordnet økologisk planlægning i et ligeværdigt samspil med økonomisk planlægning osv.